

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 " 50 "
Negyedévre 3 " — "
Egy órára 1 " — "
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hát hasábon petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű, többszöri hirdetések alkú szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 80 kr.

Lindner tanár ur!

Debreczen, aug. 24.

Lindner tanár ur a magyar közjogot adja elő a Ferencz-József tudományegyetemen. Kolozsvári lakos, magyar állampolgár, négy ezer forinton felül huz fizetést a magyar államtól, s ha majd vén csontjai megtagadják a szolgálatot, ugyancsak a magyar állam fogja tisztességes nyugdíjjal ellátni. Fiait a magyar állam segítségével nevelte fel, s maga mindig urasan élt, a kolozsvári egyetemi tanárság pedig tiszteletet és becsülést kölcsönzött nevének.

Azt hinné az ember, hogy ennyi sok jótétemény után a magyar közjog tanára talán valami jó magyar ember, a ki hálás köszönettel fogadja a magyar állam jótéteményeit, háláját minden alkalommal igyekszik bebizonyítani. Ki gondolna arra, hogy ez a jeles ur, a ki a nemzet legféltettebb kincsét ismerteti meg Erdély ifjúságával, szívvel-lélekkel német, ereiben annyi magyar vér sincs, mint a mennyi a híres oláh vagy zöldszász agitátorok ereiben csörgedez?

Ki gondolná, hogy e jeles ur már másodszer tagadja meg az ország világ előtt nemzetét, s kedves fészkében Brassóban a mosdatlan száju Lurzokkal és Schne derekkel ölelkezve lelkesülten bömböli a Wacht am Rhein szívet emelő dalát. Mikor ezt a hirt először elolvastuk, közönséges nyári kacának hittük. Annál nagyobb volt felháborodásunk és utála-

turk a „tanár ur“ iránt, midőn annak valóságáról a kolozsvári „Ellenzék“, ez a komoly erdélyi lap meggyőződött. Az «Ellenzék» részletesen beszámol Lindner ur viselt dolgairól, s teljes meztelenségbe mutatja be a tanár ur bűnét, a mely kezd közelíteni a „hazaáruláshoz.“

Hát bizony gyönyörű dolog ez! A jogtörvény és igazság korszakában a kolozsvári egyetem magyar közjog tanára Brassóban először német tősztot mond nem tudom én miféle szász eszmére s a hangzatos német nemzeti nótát fujta el nagy lelkesedéssel, a szebeni Teuschszobor leleplezésekor pedig felállva hallgatta a Gotterhaltét, s ennek hangjaitól annyira nekitüzesedik, hogy ismét német tősztot mond s a sör által okozott extázisban azután egy költeményt szaval el — melynek végső sora a következőképen hangzott: „Heil dem Volk, dem Führer, dem Lande.“

Ha ez nem főbenjáró bűn, s büntetése nem elcsapatás, akkor az a jogtörvény és igazság, melyről mint magas piederstábol kormányozzák Magyarországot — ostoba frázis!

Még csak gondolatnak is felháborító, hogy Lindner ur tanítja a kolozsvári egyetemen Magyarország közjogát. Hogy tart ez az ur magyar szellemű előadást — amire pedig Kolozsváron óriási szükség van — ha szíve minden érzelme Ausztriához és a nagy német birodalomhoz fűz?

Hogy fejleszti az erdélyi ifjúság

nemzeti érzületét, ha ép a nemzeti tradíciókat veri arczul nyí vánosan, országvilág szemé láttára? Hiszen akkor az izgatókat, a szász és oláh agitátorokat öleljük szívünkre, csókoljuk homlokunk s izgatásaikat busás honoráriummal hálaljuk meg. Ők nem tesznek egyebet, mint a mit egyetemi polgár korokban a magyar közjog tanárától Lindnertől halottak.

De tegyünk többet. Folyamodjunk a kultusz miniszterhez, hogy Lindner ur fizetést duplázza meg, mert hűséges szolgálatait másképen nem tudjuk megjutalmazni!! A mai viszonyok mellett ez is lehetséges! Mért ne szerezzünk mi Lindner urnak szerepléséért örömet?

Legyen már vége egyszer a komédiának. A nemzetiségekkel csókolódzó kultuszminiszter fordítsa szeméit Kolozsvár felé, s lássa meg a magyar tudományos egyetem egyik tanárának üzérékeit.

Egy tanári katedra épen üresen áll, mentse fel Lindner urat állásától s hirdessen kettőre pályázatot. Elvégre nem hisszük, hogy az ő jóérése is nem háborodott fel Lindner tanár ur üzelméin.

A magyar állam integritását és erkölcsi súlyát folytonosan hangsúlyozó kultusz minisztertől ennyit elvár a közvélemény, mely ha Lindner ur menesztve lesz, megnyugszik, ellenkező esetben méltatlankodásának és felháborodásának egész súlyát a miniszter ur becses személyére zudítja.

S. B.

Utközben.

— A Debreczen tárczája. —

Irta: **Waldemar H.**

Már megadtak a jelt az indulásra, amikor egy elegáns fiatal hölgy nagy sietve kinyitott egy első osztályú fülkét. A kalauz segítségére volt a beszállásánál, mialatt a mozdony már prűszkölve és pőfékelve megindult.

A hölgy e közben kényelmesen elhelyezkedett. Nyugodtan, mint aki már sokat utazott, kivett bagnaribort táskájából egy könyvet, amelyet maga mellé tett, volamint egy doboz cukrozott gyümölcsöt, amelyből sansgéné kezdett nyalakodni.

A másik sarokban ülő ur kedvtelven nézte. A karcsu alaknak minden harmonikus mozdulata ép úgy lekötötte műértő tekintetét, mint a jól apolt, fehér keze, amelyről a hölgy lehuzta a keztyűt és keskeny lába, amely szürke uta ó ruhája alól kikandikált. De a nő arca sem volt minden báj nélküli.

Szépségre nem tarthatott igényt, de kifejezése meggyerő, körvonalai lágyak voltak. Élénk, sötét szeme minden körülmények közt biztosította neki mások figyelmét. Humor, sőt hamissag ült mozgékony szája körül, amely kissé nagy volt ugyan, de merészen ivelt ajkával kellemes benyomást tett.

Az ur szerette volna utitársának a kilitét tudni; legalább szívesen kezdett volna vele társalást, amely elől utazás közben rendesen ki szokott térni, de a hölgy egészen bemélyedt az olvasásba.

A vonat már néhány állomást elhagyott, mikor a kíváncsi urnak segítségére jött a véletlen.

Lecsuszott a cukrozott gyümölcsössel telt doboz, — a melyet a hölgy az ölében tartott.

Az ur rögtön utána hajelt és átnyujtotta tulajdonosának.

A hölgy mosolyogva köszönte meg, miközben a dobozt kinyitotta és utitársa elé tartotta:

— A férfiak azt állítják ugyan, hogy nem szeretik az édességeket, de szabad talán megkínálnom . . .

— Köszönettel elfogadom, mert épen az efajta édességet nagyon szeretem.

— Különös egyezés — mondotta a hölgy és olyan pillantást vetett utitársára, minthogyha valamely rejtélyt igyekeznék megoldani.

Tényleg ismerősnek tetszett neki a férfi arca, merészen kiálló, egyenes orrával és ragyogó kék szemével. Mintha már látta volna valahol. De bármiként gondolkozott, nem bírta vele tisztába jönni.

Ezalatt a mintegy negyven éves ur kedélyesen tovább csevegett. Egy megjegyzése következő kérdésre indította a hölgyet;

— Ön nőlen?

— Igen, örökseim nagy öröme, feleltéridegen s keserűen az ur.

A hölgy ijedten nézett rá.

— Hát azt hogy tisztességesen gondolkozó ember — csak a pénz miatt?

— Ön fiatal és még nem ismeri az életet és efajta árnyoldalait. Nekem azonban bő akalmam volt ezekkel megismerkedni és tudom, mit tesz az, ha a remélt örökségre kell visszavezetni mindazt a szeretetet és ragaszkodást, a melyet irántunk tanusítanak.

— Hisz ez gyalázatos dolog volna! — szölt a hölgy, — miközben pir borította el arcát.

— De engedjen meg egy kérdést.

— Parancsoljon!

— Előbb azonban engedje meg, hogy megmondjam, kivel hozta össze a véletlen.

A hölgy tiltakozott.

— Nem, nem! ezt nem szeretem! Nem is volna célja, mert valószínűleg soha sem találkoznunk többé az életben.

— Hát olyan nagyon akarja kitörülni emlékéből ezt a néhány órát?

— Azt az életben nem kérdezik, felelté kitérőleg a hölgy. Kérem, maradjunk az inkognito mellett; higgye meg, ez sokkal jobb.

Beosztás magyar városok. A Hentzi botrány ügyében lassanként megmozdul az egész ország független polgársága. Kecskemét és Szatmár foglal helyet újabban a tiltakozók sorában. Kecskemét város függetlenségi és 48-as érzelmi polgári körében, tudósítónk jelentése szerint, mozgalom indult meg az irányban, hogy a legközelebbi vasárnapok valamelyikén nagyszabású népgyűlést tartsanak, amelyre az országgyűlésről tiltakozását fejezi ki a Hentzi botrányával szemben, addig másrészt felír az országgyűléshez, hogy követeljen elégtételt a nemzetet ért gyalázatért.

Végre pedig felszólítja az országos függetlenségi és 48-as partot, hogy erélyes akcióit indítson ez ügyben és mindaddig harcoljon a végetekig, amíg példás elégtételt nem kap a nemzet a Hentzinek rendezett katonai botrányért.

Egyik törvényhatósági bizottsági tag végül azt fogja indítványozni az e havi közgyűlésen, hogy ez ügyben a törvényhatóság is fejezze ki sajnálatát és megbotrányozását. Szatmár a Hentzi botrány ellen megindítandó mozgalomba, igen helyesen, belevonja az egész vármegyét. E célból Luby Géza orsz. képviselő a következő felhívást tette közzé:

A szatmárvármegyei függetlenségi párt e hó 29-én Nagy-Károlyban a polgári olvasó kör helyiségében reggel 9 órakor pártgyűlést tart a Hentzi ügyben teendő lépések megbeszélése tárgyában. A párt minden tagját pontos megjelenésre kéri

L u b y G é z a
pártelnök.

Függetlenségi képviselők, független polgárok — íme a példa, melyet követnetek kell a haza nevében!

Az oláhok aktivitása. A románok aktív politikájának hívei mindinkább előtérbe lépnek. Az aradi »Tribuna Poporului« cikksorozatát folytatva, a következőket írja:

Perfid ráfogásnál nem érzékesebb az az állítás, mintha a románok makacsokodásból, vagy Isten tudja micsoda rejtett célokból ragaszkodnának a passiv ellentállás politikájához. Nem, amennyiben elvi kérdéssről van szó, a románok semmi képen sem »passivisták«, de sőt sokkal több joggal »aktivisták«-nak nevezhetnénk őket, mert semmit sem óhajtának melegebben, mint hogy részt vehessenek parlamenti választásokban és a parlamenti küzdelemben. A román nép eléggé intelligens és

A férfi meghajotta magát. A hölgy pedig folytatta:

— Most pedig hallja kérdésemet. Ha o'y rosszat tételez fel örököséről, akkor miért nem semmisítette meg reményeiket azzal, hogy megdöngölt volna?

— Mert azt akarom, hogy ne gazdagságomért, hanem magamért szeressenek.

Sokat mondó tekintet szált át hozzá, a melyet megértett és elpirult, mint egy fiatal leány.

A hölgy pedig folytatta:

— Bizalmatlansága és elkeseredése mindenütt ellenségeket látat önnel. Fogadni mernek, hogy még kísérletet sem tett arra nézve, hogy örökösét kiismerje és meggyőződjék róla, vajjon igazak vagy hamisak-e ön iránt való érzelmeik.

— Hogy jut ilyesmi az eszébe?

— Mert a gyanakvó ember ritkán igazságos. Már gyakran tapasztaltam ezt. Fogadja meg a tanácsomat: lépjen érinkezésbe örökösével, lépje meg látogatásával és megvagyok róla győződve, hogy kigyógyul bizalmatlanságából. Az olyan férfi, mint ön, emelkedjék fölül minden előítéleten, különösen pedig a szomszédok vagy mások tereferéjén. — Bocssássa meg őszinteségemet, de a téma, a melyet érintett, rokon hurokat pendített meg bennem, amelyeket a legcs kelyebb érintés is rezgésbe hoz.

A férfi hallgatott, de nem vette le szemét utitársáról, aki most a könyvét és az édességeit ismét becsomagolta.

politikailag eléggé érett arra, hogy belássa, miképpen a passivitas két élű fegyver, mely ha tan részben kedvező eredményt is mutat, másrészt azonban sokkal nagyobb károkat okozhat. Természetes az is, hogy a parlamenti küzdelem még oly körülmények és feltételek között is, melyek a román elem számbeli fajsúlyának meg nem felelnek, nagy hasznára lehet a román nép érdekében.

Változások a horvát főispáni karban

Beavatott horvát körökben arról beszélnek, hogy a horvát báni kormány állítólag bizalmas körlevélben felhívta a horvátországi főispáni kart, hogy igyekezzenek elnyomni az itt-ott felmerülő mozgalmakat, melyeket a szerbseg egy része indított a szerbellenes horvát agitációkkal szemben. Ebből az alkalomból fölmerült az a hír is, hogy a báni kormány a horvát főispáni karban számos változást óhajt keresztül vinni, nevezetesen a szerb vármegyék szerb származású főispánjai körében.

Mi föntartással regisztráljuk ezt a hírt, mely nyilván a horvát tulzók műhelyéből került elő. Mert nemcsak a horvát kormányzásra nézve találjuk ártalmasnak az eddig divóit ama természetes rendszer megdöntését, hogy a tisztán szerb nyelvű horvátországi megyék vezetését ne szerb, hanem horvát származású főispánok kezébe adják, hanem ez az állítólag tervbe vett változás nemhogy a viszonyok békés kiegyenlítését, de a szerbek és horvátok közti ellentét teljes kiélesedését vonná maga után.

A zónatarifa módosítása.

Debreczen, aug. 24.

Már régóta emlegetik, hogy a kereskedelmi miniszteriumban a zónatarifa főemelését, illetve módosítását határozták el.

Ebből most annyi valósul meg, hogy az évi szeptember hó 1-től kezdve a személy és podgyász díjszabás némi változást szenved.

A módosítás leglényegesebb része abból áll, hogy annak az utasnak, a ki tizennegyedik vonalszakaszra vált jegyet, meg kell mondanania, hogy hova utazik.

A vasuti pénztárnál a jegyre megnevezett állomást följegyzik s így a jegy tulajdonosa tovább nem utazhatik. Eddig az ilyen jeggyel utazó utas bárhova mehetett és bárhol is kiszállhatott.

Ide vág az új paragrafus is, amely elrendeli, — hogy a 14-dik vonalszakaszú

— Most megszabadul alkalmatlan oktatójától — mondotta a hölgy. A legközelebbi állomásnál kiszállok és reményem, hogy azután már kellemesebb utitársra akad.

— El akar tűnni a nélkül, hogy tudnám, kinek köszönhetem —

— Korholó beszédemért nem szükséges, hogy kezet csókoljon. Ezt elengedem. Örülni fogok, ha használ.

Ezzel kezet nyújtott a férfinak és gyorsan kiszállt.

Néhány perc múlva eltűnt a tömegben.

Négy héttel később Ostendében volt a férfi. Ismerte a fürdői életet. Kalandokra nem vágyódott, a mióta legutóbbi kalandja, az érdekes ismeretlennel, olyan kevésbé kielégítő eredménynyel végződött. Hiába iparkodott utitársát feledni, tekintete, mosolya éjjel-nappal üldözte. Amit pedig soha sem tartott lehetségesnek: szeretett, szívének egész gazdagságával és mégis reménytelenül.

Egyik barátja hívására jött az előkelő tengeri fürdőbe, de megérkezése után nem mindjárt kereste föl, hanem a tengerpartra ment kisse szórakozni.

Mikor már belefáradt a sétátere nyüzsgő élet nézésébe, magános helyet keresett és egy bokor mögött leheveredett a fövénybe.

A csönd jól esett neki. Behunyta szemét s a tenger zugása mellett elszenderült.

Neusokára egy ismert dal ebresztette fel. Főlegyenesedett és a homokhuczka felé pillantott, honnan a hang jött.

jegyet csakis olyan vonatokhoz adják ki, amelyeknek kellő csatlakozásuk van s a melyekkel a rendeltetési állomás leggyorsabban elérhető. E két intézkedéssel az eddigi itt-ott előforduló manipulációkat kizárják, megakadályozva azt, hogy egy jeggyel két utas utazhasson. Továbbá ezentúl a megváltozott jegy mellé pójtjegyet csakis a vonatokon adnak ki.

Igen lényeges újítás történik a menetdíj-kedvezmények tekintetében is. Szeptember elsejétől ugyanis olyan menettíj kedvezmény, amely szerint harmadosztályú jeggyel a második osztályban lehet utazni, nem lesz. A kedvezmény abból fog állani, hogy az utas a használt osztálynak a felét fizeti, ami azt jelenti, hogy menetdíjt használók olcsóbban tehetik meg az utat.

Érdekes az is, hogy a 4-10 éves gyermekek ezentúl szintén féljeggyel utazhatnak, még pedig a szomszédos forgalomban is.

Ami az évi bérletjegyek egy részét illeti, az a jövő évtől szintén változást szenved. Az éves bérletjegyek, már t. i. a harmadik osztályúak, a gyorsvonatokra nem lesznek érvényesek, vagyis azokhoz gyorsvonati pójtjegyet váltani nem lehet, mert csakis személyvonatokon használhatóak.

A podgyászdíjszabás terén történő változásokra nézve lesz előnyös, akik több podgyással utaznak, mert szeptember elsejétől a díjat nem a csomagok tényleges, hanem a csomagok összsúlyának átlaga után számítják, ami az utasokrá nézve megtakarítással fog járni.

A rennesi tárgyalás.

— Saját tudósítónktól. —

Rennes, aug. 23.

A mai tárgyaláson folytatták azoknak a tanuknak a kihallgatását, a kik már az 1894. tárgyaláson is vallottak. Labori egészen jól van, arcpszíne is javult.

Az első tanu Roy katonai vasuti tiszt, a ki előadja, hogy Dreyfus sokat foglalkozott mozgósítási kérdésekkel, a mit más tisztekről egyáltalában nem lehetett mondani. A tanura ez rossz benyomást tett.

Dervieux őrnagy azt vallja, hogy Dreyfus folytonosan titkos ügyekről beszélt, hogy kíváncsi és fennhéjázó ember volt. Azt is tudja, hogy neha a hivatalos órákon túl is a hadügyminiszteriumban maradt.

A jegyző fölolvassa ennek a tanunak

Örömeiben szeretett volna felkiáltani, mert ott ült a parti főnyenyen, egyszerű, de elegáns fehér ruhában — utitársra.

A nő is észrevette a bokor mögött kiemelkedő alakot. Mélyen elpirult s barátságosan, szinte szívélyesen üdvözölte utitársát, ki így szólt hozzá:

— Most engedje meg, hogy bemutassam magam: Lehnhof Kurt földbírókos vagyok, Lehnhofból!

A nő hirtelen felugrott, mintha a villám csapott volna le. Arcza egyszerre rémületet fejezett ki.

— A gazdag nagybácsi! kiáltotta s szökni akart.

De Lehnhoff elállta útját.

— Kisasszony, magaviselete oly feltűnő, hogy magyarázatát kell kérnem.

— O, milyen szerencsétlen véletlen! sópáncodott a nő, hogy éppen ön az a Lehnhof Kurt.

— A kisas zony rejtélyekben beszél.

A nő bánatosan rázta fejét, közel állt a siráshoz.

— A nevem — ugymond — Lehnhof Bettina; boldogult mostohatestvérének a lánya vagyok, ennél fogva azokhoz az örökösökhöz tartozom, a kiket ön megvet — ez eleget mond!

Szünet támadt.

— Tudta-e a kupéban...? — kérdezte azután nyugodtan a férfi, habár viharozott a keble.

régebbi vallomását és Demange figyelmezteti a bíróságot a két vallomás közt mutatkozó ellentmondásra.

Du Chatelet elmondja, hogy egy ízben, a mikor a Dreyfusszal sétált, Dreyfus rámutatott egy házra s így szólt:

— Nem volna-e jó, ha ide fölmennénk? (E szavakra megmondta a háztulajdonosnőnek a nevét, a ki játéktermet tartott.) És hát tőle egy csésze csokoládét kérnénk? Megtehetné, mert, nemrég sok pénzt elvesztettem nála. Azóta föl is ajánlotta, hogy akármekkora összeget kölcsönöz nekem.

Demange figyelmezteti a bíróságot tanu vallomásának képtelenségére.

Dreyfus: Lehetetlen, hogy ez alkalommal játékról beszéltem volna, mert egyáltalán sohasem játszottam.

A következő tanu Dubreuil, kit Quesuay de Beurepaire nevezett meg.

Dubreuil elmondja, hogy 1885 ben egy alkalommal, amikor leesett lováról, megismert egy Bodson nevű emberrel, kinek felismerésével többször együtt találta Dreyfust. Egy napon meg egy másik vendéget is talált nála, kinek be is mutatták. Ez a vendég a német nagykövetség katonai attaséja volt, kinek a nevére azonban már nem emlékszik. (Derült-ség.) A tanu azután így folytatja: Ettől a naptól fogva megszakítottam a Bodsonékkal való viszonyt. Bodson egy ízben azt mondta nekem, hogy ha akarna, kikergettetné Dreyfust a francia hadseregből, mert nem méltó arra, hogy az egyenruhát viselje. Bodson nem akart nekem erről bővebb felvilágosítást adni.

Demange figyelmeztet arra, hogy ez a tanu mindig szólásformák mögé rejti, hogy a legcsekélyebb dolgokra sem emlékszik vissza, vagy hogy a legszükségesebb dolgokat sem mondta meg neki. Fölszólítja a tanu, hogy mutassa meg a fellebezési bíróságnak azt az ítéletét, a melylyel őt lólopásért elítélte.

Labori: A konstancai bíróság még egyéb adatokkal is szolgálhat, amelyek arról tanuskodnak, hogy ez a tanu semmi hitelt érdemelt arra, hogy a kormánybiztos urat, hogy ezeket az adatokat beszerezni sziveskedjék.

Carrière kormánybiztos: Ez már igazán nagyon furcsa.

Labori: Azt látom, hogy itt minden furcsa, különösen, a mikor Dubreuil-féle emberekről van szó, a ki a német katonai attaséról semmi felvilágosítást sem tud adni, de mindenre emlékezik, a mi Dreyfusra vonatkozik.

— Nem; soha sem látam arczképét, de mégis ismerősnek tetszett — a családi hasonlatosságnál fogva.

— Miért vádolja véletlent, a mely minket összehozott? Én adom. Megszivleltem korholó beszédét és megfogadtam tanácsát. Azóta édes anyjánál voltam, a ki azt hitte, hogy ön Helgolandian van ismerőseivel. Most már tudom hogy engem teljesen felrevezettek rokonaimat illetőleg.

— Hala Istennek! — rebegte a leány

A férfi pedig folytatta:

— Emlékszik-e hogy utközben kérdést intéztem hozzám, a melyre tagadólag kellett felelnem? Mit szólna hozzá, ha kijelenteném, hogy most vegre megtaláltam azt a lényt, a kit meg akarok nyerni, föltéve, hogy viszonzza szerelmemet.

A fiatal leány keble zihált.

— Szerencsét kívánnék hozzá, — suttogta lesütött szemmel.

A férfi megragadta kezét és kényszerítette a leányt, hogy a szemébe nézzen.

— Csak nekem, Bettina? — kérdezte.

Bettina ném birta kiállani a férfi szuró, sokat mondó tekintetét. Behunyta szemét, de boldog mosoly ült ajkán.

A férfi szenvedélyesen a keblére ölelte a leányt és megcsókolta rózsás ajkát.

Dubreuil: Az attasét csak egy óráig, Dreyfust pedig egy esztendeig ismer-tem.

Dreyfus: Önök érteni fogják diskrecziómat, amelylyel Bodsonékhöz való viszonyomról beszélnem kell. Kijelentem, hogy sohasem láttam őket többé, hogy sohasem ebédeltem náluk és sohasem ebédeltem náluk egy katonatisztrel, vagy egy külső hatalom attaséjával. Kérem, hogy a tanu megbízhatósága tekintetében indítsák meg s vizsgálatot.

Carrière kormánybiztos: Az ilyen dolgokba nem bocsátkozom s nem fogadom el Labori ur megbízását.

Labori tiltakozik az ellen, hogy ilyen komoly ügyben, a melyben az igazság kiderítéséről van szó, oly fitymáló hangon beszéljenek és a megbízás szót használják. Ragaszkodik ahhoz, hogy a konstancai bíróságtól kérjék el az iratokat, a melyekből ki fog tűnni, vajjon ez a tanu igazat mondott-e.

Dubreuil: Nekem nincs ellene kifogásom.

Lerond kapitány arról vall, hogy Walsin milyen viselkedést tanusított a hadgyakorlatokon. Intelligens és fantasztikus embernek mondja Walsint, a ki különben tüzerségi kérdésekben teljesen illetékelen volt. Elmonja továbbá, hogy Dreyfus saját szerű makacs-sággal kerdezősködött tőle, hogy Chalonsban 1894. augusztus hó 16-án milyen eredmény-nyel próbálták ki a 120. számú agyukat.

Azután fölolvassák Walsin-Est-rházynak a semmitőszék előtt tett vallomását. Tudvalevő hogy Walsin azóta kijelentette, hogy ő volt a borderó szerzője és vallomásának elején kerekén kinyilatkoztatta, hogy ő maga is condottierenek tekinti magát. Azután azt mondta, hogy Henrynek régi ismerőse, Sandhernnek ügynöke és a vezérkarhoz eszköze volt. Elmondta, hogy a vezérkar előbb megvédelmezte, azután gyávaságból s ostobaságból elhagyta s fölaldozta. Sokat beszélt arról, hogy Du Patyval és Henryvel többször találkozott, a mikor Picquart elkezdte kutatását, hogy továbbá, mikor az ügynevezett mentőokmányról s az alítólagos fátalos hölgyről volt szó, Du Paty diktálta neki a köztársaság elnökehez intézett ismeretes leveleit.

Walsin tudvalevőleg azóta ezzel a vallomásával ellentétben kijelentette, hogy mégis csak ő írta a borderót.

Walsin vallomásának fölolvassása után Labori kijelenti, hogy több tanuhoz kérdést akar intézni; és több iratot föl akar olvas-tatni.

A tárgyalást tíz percze felfüggesztik.

Az üésnek újra való megnyitása után Labori kijelenti, hogy Henry és Du Paty már három héttel Mathieu Dreyfus első nyilatkozatának közzététele előtt, tehát három héttel 1897 november 15-ike előtt, Parisba hivatták Walsint és figyelmeztették, hogy támadás készül ellene. Labori kivánságára Coupois jegyző fölolvassa azt a cikket és azt a beadványt, a melyet Henry és Du Paty Walsinnak tollba mondott. És pedig először az október 23-iki és 25-iki beadványokat, másodsor azt a három levelet, a melyet Walsin október 29-én, 31-én és november 5-én a köztársaság elnökehez intézett s végül harmadsor a Libre Parole-ban Dixi aláírással megjelent cikket. Az első helyen említett beadványokban és a Faurehoz intézett levelekben Walsin oltalmát kér Picquart és a vele szövetkezett szindikátus makinációi ellen. — Leveleiben a német császárral fenyegetőzik s kifejti, hogy a res judicata érintése és a revízió elrendelése nagyon súlyos külső bonyodalmakat vonhatna maga után. A Dixi-cikkben, a melyet szintén tollba mondtak neki, elmonja, hogy milyen összefüggés van Picquart és a szindikátus makinációi között és ezek az emberek azzal a gyalázatos tervvel foglalkoznak, hogy a bűnös zsidó helyett artatlan embert küldjenek a bagnóba.

A védők hosszasan szólnak azokról a nyilatkozatokról, a melyeket Walsin a montsouri parkban való találkozásokról tett, továbbá azokról a nyilatkozatokról, a melyeket Walsin Gonse és Pellieux tábornokokról tett, a ki az ellene indított pörben a vizsgáló-

biró volt s arról, hogy a vezérkar az ő megtaltalmazása végett miben állapodott meg.

Gonse tábornok: Walsin vallomásának egy némely pontjáról nyilatkoznom kell. Különösen ki kell jelentenem, hogy Walsin sohasem volt a vezérkarban alkalmazva. 1897-ben sok meglehetősen érdekes dolog történt. A montsouri találkozásról csak azt mondhatom, hogy csak mellékesen és pedig 1898 júliusban hallottam róla beszélés és ennél fogva Henry és Du Paty urak ebben az akciójukban főnökeiket teljesen kombináción kívül hagyták. A hadügyminiszterrel való tanácskozásom után szigorúan megtiltottam mindkettőjüknek, hogy Walsinnal tovább is érintkezzenek. A miniszter utasítására hozzá-láttam a titkos iratok átvizsgálásához s ebben a munkában való segédkezésre magamhoz vettem Du Paty-t, mert azt hittem, hogy benne feltétlenül bizhatom. Walsin az ellene indított pörben is hazudott, a mikor azt mondta, hogy Terenas inkább a vezérkarnak volt ügyvédje, semmint az övé. Ezzel a nyilatkozattal saját becsületemet védelmezem. Walsin akkor is hazudott, a mikor azt mondta, hogy én szereztem neki a tanukat a par-bajához.

A tárgyalás folyik.

Milyen lesz az ítélet?

Paris, aug. 24.

(Saját tudósítónktól.) Bornely a Figaróban azt a meggyőződést fejezi ki, hogy a katonai bíróság föl fogja menteni Dreyfust, mert be van bizonyítva, hogy 1894-iki elítélését Henry tisztességtelen igyekezete vonja maga után, a Petite Republique-en Jaurés is azt írja, hogy Dreyfust föl fogják menteni.

A Libre Parole ma a következő új le-leplezéssel áll elő:

Schwarzkoppen 1894-ben néhány nappal Dreyfus letartóztatása után, egy vadásztársaságban néhány urnak, a ki kételkedett Dreyfus bűnösségében, a következőket mondta:

— Eh bien, oui, Dreyfus, nous a livrés des documents. (Nos, igen, Dreyfus kiszolgált nekünk iratokat.)

A Laborinak küldött dobozok.

Rennes, aug. 24.

A tüzerigazgatóság megvizsgálta a Labori-nak küldött két gyanus külsejű dobozt és sebészeti czélokra való vattát talált benne.

Schneider ezredes újabb nyilatkozata

Paris, aug. 24.

(Saját tudósítónktól.) Schneider ezredes ma osztrák-magyar nagykövetségtől a következő levelet küldte a Figarónak:

Augusztus 17-én a következő táviratot küldtem a Figarónak:

Az 1897. november 30-iki levél, a melyet nekem tulajdonítanak s a melyet a Figaró augusztus 16-án, szerdán reprodukált, hamisítva van.

Miután önök szivesek voltak ezt a táviratom közzétenni, kérem még a következő nyilatkozat közzetését is:

1897. november 30-án abszolúte ellenkező véleményem volt, mint a milyen a reprodukált iratban ki van fejezve. Az említett dátumnak és aláírásnak a nekem tulajdonított szöveghez való hozzátétele egyszerű hamisítás. Ez a hamisítás akkor is főállana, ha magát a szöveget, a mit nem tudok megítélni a nélkül, hogy látnám, más dátummal tőlem származónak mondanák.

Schneider ezredes.

Walsin-Esterházy halálos veszedelemben.

London, aug. 23.

(Saját tudósítónktól.) Walsin-Esterházy ma az Oxford-streeten fölismerék, a tömeg rávetette magát s meg akarta lincselni. — A rendőröknek sikerült Walsint közrefogni s a tömeget tőle visszatartani, a mig végre kocsi-ra ülhetett s elhajtattott.

Táviratok.

A Dreyfus pör.

A tárgyalás folytatása.

Rennes, aug. 23.

G o n s e tábornok (folytatja vallomását): 1897. okt. elején névtelen levelek arra figyelmeztettek bennünket, hogy Esterházy ellen hajszát készül. Arra gondoltunk, hogy névtelen levél tudomására adjuk Esterházyt, hogy legyen nyugodt és ne kezdjen semmit. A miniszter ellenezte ezt. G o n s e tudatta tisztjeivel s figyelmeztette őket, hogy Esterházyval ne érintkezzenek. A tanu kijelenti, hogy Esterházyt soha sem adott utasításokat arra nézve, mit mondjon Pellieux tábornoknak. A mit Esterházy erre mondott, valótlán. (Mozgás.) Épp oly valótlán az is, mondja Gosen, hogy a Zola-pör idején tanácsokat adtunk Tezenas ügyvédnek. A tanu kerülte az Esterházyval való találkozást, mert a vele való érintkezést kompromittálónak tartotta és igaza is volt. S a u s s i e r megbízásából szabadlábban hagyták Esterházyt, mikor a brói vizsgálatot ellene megindították. Egyedül Du Paty volt az, aki a vezérkart vizsgálati anyagával kompromittálta. Gosen kijelenti, hogy meggyőződése szerint Du Paty csak H e n r y v e l állott összeköttetésben. Dicséri Gribelint, a kiért elvállalta a felelősséget. Gribelin a Mont-Souris parkba ment, mert Henry odaküldte. Ha tudta volna, hogy Gosen nem egyezett bele, nem ment volna oda.

L a b o r i kérdésére Carrière kormány biztos azt mondja, hogy nem akarták vele közölni annak a vizsgálatnak az eredményét, melyet Tavernier vezetett Du Paty de Clam ellen. Reméli különben, hogy Du Paty néhány nap múlva megjelenik tanuságátelre.

L a b o r i esodalkozik rajta, hogy Du Paty olyan okiratokat küldött Esterházyval, amelyekről csak hivatalos minőségében szerzett tudomást. Azt kerdezi tovább, hogy Gosen tábornok nem vette részt valami titkos összeállításban, amelyen arról tanácskoztak, hogy mit kellene tenni E s t e r h á z y érdekeiben.

— Ez nem igaz! — kiált fel G o n s e tábornok. Nem volt emmiféle titkos összeállítás! Ez teljesen valótlán! Nem volt semmiféle esszejövetel! Ez teljesen valótlán! (Mozgás.) Visszautasítom L a b o r i inszinuációit.

G o n s e tábornok kijelenti végül, hogy nem hiszi, hogy magatartásával Du Paty de Clamot fölbátorította volna üzelmel folytatására. Tudatában van annak, hogy teljesítette kötelességet.

G o n s e tábornok nem meri feltétlenül állítani, hogy Du Paty de Clam távol állott a Dixi aláírású cikk szerzőségétől. Elismeri, hogy Du Paty kétszer értekezett Tezenas ügyvéddel.

L a b o r i fontos körülménynek tartja annak a konstatacióját, miért adta ki Sausier azt a parancsot, hogy Esterházyt szabadlábban hagyják. Azt hiszi, hogy Sausier azért cselekedett így, mert a vezérkar Esterházyt illetőleg tévedésbe ejtette őt.

A z e l n ö k Gendron ezredeshez fordul és azt kérdezi tőle, adhat-e fölvilágosítást Esterházy és S a n d h e r r ezredes érintkezéséről.

G e n d r o n kijelenti, hogy soha sem hallott efféle érintkezésről. Csak arra emlékszik, hogy azt hallotta, hogy Esterházy akkor jött a hírszerzőirodába, mikor Sandher ezredes vezette ott a vizsgálatot.

B o i s d e f f r e tábornok sajnálja, hogy belekeverték ebbe az ügybe s ezt mondja: A leghatározottabban megczáfolom Esterházy vallomását. Ha nem mint tanu állanék ki, engedelmet kérek, hogy ezekről a hazugságokról azt mondhassam, hogy azzal a megvetéssel utasítottam vissza, melyet megérdemelnek. (Élénk mozgás.)

Azután fölolvassa: Paysné-nak a semmitőlselek előtt tett vallomását.

L e b e l i n de Dionne tábornok, annak a hadifőiskolának a parancsnoka, a melyben Dreyfus két évet töltött, azt mondja, hogy

Dreyfus noha intelligens volt, sajnálatra méltó jellemű ember volt. Mindig panaszkodott és gyakran renitens nyilatkozatokat tett. Így azt mondta, hogy az elzász-lotharingiaiak Németország uralma alatt boldogabbak, mint a francia uralom alatt.

D r e y f u s azt mondja, hogy azért panaszkodott, mert az osztályozó bizottság iga ságtalanul bánt vele, mert nem akartak zsidót fölvenni a vezérkarba. Az Elzász-Lotharingiára vonatkozólag neki tulajdonított zavarokat nem mondta, mert azok elkeneknek érzelmeivel.

L a b o r i z kohómernök, a ki a semmitőlselek előtt azt vallotta, hogy Dreyfus 1894-ben Brüsszelben látta, most nem vall olyan határozottan, hanem kijelenti, hogy a dátumot most már nem tudja egész biztosan.

D r e y f u s azt mondja, hogy ez a találkozás 1886-ban az amsterdami kiállítás idején történt. Csak akkor volt Brüsszelben azonkívül soha. A tanuval akkor egy vendéglőben találkozott, ahol csak néhány szót váltott vele, a menniben Lanquety kérdéseire válaszolt.

A tárgyalás 11 óra 40 perczkor felfüggesztik. A legközelebbi ülés holnap lesz.

Egy francia kém letartóztatása.

Königsberg, aug. 24. A Hartungsche Zeitung jelenti: Hettón Pillauban kémkedés gyanúja miatt letartóztattak egy Mueller nevű parisi franczát, azután ide hozták és adták a büntető hatóságnak.

A fogadóban megmozdított Mueller holmiját, de terhelő adatokat nem találtak. — Mueller állítólag levelezője egy parisi lapnak.

Vilmos császár udvarából.

Berlin, aug. 24. Az új palotában adott tegnapi estebédre meghívták Bülow gróf külügyminisztert, Ma délelőtt Vilmos császár meghallgatta Lucanus-nak, a titkos polgári kabinetiroda főnökének előterjesztéseit. D. e. 10 órától fel 12 óráig a koronatanács ülést tartott. A mai ebédre Münster herceg nagy követ hivatalos.

Közgazdaság.

Loudon, aug. 23. (Gáborapiacz). Az irányzat általában nyugodt, az arak változatlanok. A vidéki piacokon az arak általában 9 pvel magassabbak. Városi liszt 22 sh. 6 p. — 28 sh., repceolaj 22 sh. 3 p. (eladók). Tengeri 18 sh. 6 p. Behoztak: 30,000 qu. búzát és 430,000 qu zabot. Az idő pompás.

H I R E K.

Szezon-programm.

Vége van a nyárnak, közeleg már az ősz, Az ugorka után megereit a dinnye! Tollat készít elő a kritikus, a hős, Cinos szinesznőre viszket már az inyje.

Elment az orfeum, de im jő a színház; Előre is megint e komoly példaszó: »Becses erkölcsödre szépen kérek vigyázz, Könnyen elromolhat az, kedves olvasó!

Lesz megint egy tuczat, finom pikáns darab, Leszen is publikum elejétől végig. S míg a nő düheben az ajkába harap, Alattomos férjek szemüket kinézik.

Lesznek operettek, rózsatrikó, vádli S a direktor örül tele lesz a kassza. Bizonyosan akad egy-két szinesz mádli, Kiért a szerelmes magát felakassza.

Lesznek szenzációk: sikkasztás és dráma, Hisz nem járnak nálunk lopni idegenbe, És ha majd kifogyna a zsebtolvaj-dama, Dreyfus-ügyért megyünk sürgönyileg Rennesbe.

De ha jól viseli az olvasó magát, Ajándékot kaphat: karácsonyi ómen Lesz a mit mi adunk (nem cukrot, nem babát): Dreyfus urról akkor nem irunk egy szót sem.

Fakir.

* **Városi rendkívüli közgyűlés.** Debreczen város tanácsa tegnap teljes tanács ülést tartott, melyen a szept. 5-én tartandó városi rendkívüli közgyűlés tárgysorozatot állapították meg és készítettek elő. E szerint a szeptemberi rendkívüli közgyűlésnek csupán 4 tárgya lesz 1. Tanácsi előterjesztés Debreczen sz. kir. város szabályozási tervének megállapítása tárgyában. 2. A Debreczenben tartandó kertészeti kiállítás helybizottságának anyagi támogatást kérő kérvénye. 3. Szabadságozás iránti kérvények. 4. Bába oklevelek kihirdetése.

* **Ülés a városházán.** Ma délelőtt K o m l ó s s y Arthur helyettes polgármester elnöklete alatt teljes tanácsülés volt, a melyen folyó ügyek kerültek elintezésre.

* **Megnyílik az ötödik osztály.** Mind ez ideig bizonytalan volt, vajjon a vallás és közoktatásügyi miniszter a most folyó tanévre engedélyezi-e már a kegyestanítórendi gymnasium V-ik osztályának megnyitását? dr. Wolaffka püspök ez ügyben fent járt Budapesten s midőn haza jött, még nem tudott semmi bizonyosat. Ma azután távirati értesítést kapott a kultuszminisztériumtól, mely jelzi, hogy az ötödik osztály ez iskolai évben megnyitható s a nyilvánossági joggal is felruházott. — Tudatjuk ezt az érdeklődő szülőkkel.

* **Ref. tanítók gyűlése.** A református tanítók tegnapelőtt tartottak országos gyűlést Komáromban. A nagygyűlést Antal Gábor püspök nyitotta meg remek szónoklattal. Az nép iskola tantervének előadója Vincze J. földesi tanító volt. Dobó Sándor h.-bőszörményi tanító indítványára a gyűlés egyhangulag elhatározta, hogy a tanterv legyen az egész országban egységes. Simon Károly h.-hadhízi tanító előadása után megállapították a z s i n a t h o z i n t é z e n d ő m e m o r a n d u m s z ö v e g é t. — A gyűlést általában a debreczeni és Hajdumegyei tanítók előadásokkal és tapintatos felszólalásokkal. Azután a tisztikart választották meg. Elnök lett dr. Kiss Áron és Sinka Lajos. Debreczeni tanítók közül bevalasztották jegyzőül Csúrk Istvánt és Vidonyi Jenőt, pénztárnokul Dávid Mihályt a debreczeni tanítótestület elnökét. Hajdumegyei tanítók közül bejutott a tisztikarba Simon Károly hadhízi tanító, ki alelnök lett. Valasztmányi tagok lettek Dávid Sándor debreczeni tanító. Hajdu megyeik közül bevalasztották Vincze József földesi, — Dobó Sándor, Sólyom Antal h.-bőszörményi, Ritók István kabai tanítókat, nem tanítók közül rendes választmányi tagok lettek Debreczenből Kovács Lajos tanítóképző intézet igazgató Ferenczi Gyula akadémiai tanár. Rendes választmányi tagok Hajdu megyéből Pádrah Sándor szoboszlói kir. közjegyző és ifj. Sívágó Gábor nagybirtokos H.-Bőszörményből. Az eredményes nagygyűlés tegnap ért véget.

* **Iskolaszéki ülés.** A debreczeni ev. ref. egyház iskolaszéke ma delután 5 órakor az egyház tanácsstermében ülést tart özv. Hajdu Istvánné és Lévai Lajosné nagyfőnökségi ügyében s egyúttal elvi döntést hoz az ilyen természetű kérdések megoldásában.

* **Istentiszteletek az izr. templomban.** A Deák Ferencz utczai izr. templomban az istentiszteletek további rendelkezésig a következő sorrendben tartatnak: péntek este fél 7 órakor, szombat reggel 9 órakor, vasárnap (Szelochoth) hajnali 4, többi napokon hajnali 5 órakor.

* **Megkerült könyvelő.** Több ízben megemlékezünk K a t z Mor a Hochfelder cég könyvelőjének esetéről, kit a kártya szenvedély szerencsétlenségbe sodort. A szerencsétlen fiatal ember már egy hete eltűnt, azóta sehol sem találták. A debreczeni rendőrség valamint az eltűnt édes apja K a t z József is keresték az eltűnt ifjut. Ma távirati

ertesítést kapott a rendőrség K a t z József-től Bécsből, a mely jelzi, hogy eltűnt fiát Bécsben megtalálta. A rendőrség a további körözést természetesen beszünteti.

***Rablótamadás az országuton.** Tegnap este újból rablótamadás színhelye volt a mikó percsi országut. Egy földes fuvaros, V. Szabó Mihály szekerevel haza felé igyekezett tegnap este az országuton, mikor egyszerre csak észrevette, hogy egy ismeretlen ember felkapaszkodik a szekér hátuljára az ott levő csomagokat kezdi összeszedni. Szabó hirtelen megállította lovait mire a rabló zsákmányával leugrott s menekülni igyekezett, a közelben álló czinkosaival együtt A megrabolt fuvaros segítségért kiabálva hozzálátott a rablók üldözéséhez. A vakmerő rablót erre többször egymásután rálöttek az őket üldöző Szabóra, de szerencsésen a lövések egyike nem talált. Szabó Mihály megijedve a rá tett lövésektől felhagyott a további üldözéssel s vágatva hajtott haza Földesre hol azonnal jelentést tett a csendőrségnek az esteről, — A nyomozást megindították.

*** A »Petőfi« dalkör ülése.** A Petőfi-dalkör 1899 évi augusztus hó 25-ik napján azaz pénteken d. u. 6 órakor a közhelyiségben választmányi ülés tart Komlóssy Arthur elnökölté alatt. Targyak: 1. A működő tagok részének indítványa a dalkörnek temetéseken való részvétele tárgyában. 2. a körzatszabó rendelkezési ügye. 3. folyó tagsági ügyek.

*** Egy kényes kérdés.** Van a nagy városoknak egy eltűnt fekélyök, melyet csak ellenőrizni, de nem gyógyítani lehet. Szó is ritkán esik róla, legfeljebb, ha már azt közérkölségi és közegészségügyi elvek sürgősen kívánják. Most ismét szó van erről a titkolt fekélyről. Debreczenben ugyanis a vendéglők e kávéházak női alkalmazottjai nem állottak orvosi felügyelet alatt s hogy ennek a felügyelet-hiánynak milyen eredményei voltak, azt leginkább Debreczen orvosaitól lehetne megtudni. Orvosi körökben régóta sürgetik az orvoslást ebben a dologban, azonban — mint minden újítás — ez sem valami sok eredménnyel járt. Pedig erre határozott szükség van s minden nagy városban elfogadták már. Mint értesülünk, végre valahára Debreczenben is fog történni intézkedés ebben az épen nem kis jelentőségű dologban. Végh Gyula h. r. főkapitány előterjesztést tett a tanácsnak a vendéglők és kávéházak összes női alkalmazottainak felügyeletére vonatkozólag. Valóban nem lehet eléggé helyeselni az üdvös kezdeményezést s hisszük, hogy a tanács rajta lesz, hogy az a bizonyos fekély, melyet gyógyítani a legnagyobb szociológusok sem képesek, legalább nagyobb elterjedést ne nyerjen s azoknak az üzelmeknek, melyek tisztességes czégerü helyiségekben folynak, egyszer s mindenkorra vége vessék.

*** Esküdöző galicziai.** Hosszu kaftános zülött kinézésű embert állítottak ma a rendőrök a második kerület rendőr fogalmazója elé. Lengyel zsidó volt, a leggyámoltalanabb fajtaból. Alig mert rá nézni a szigorú arcú fogalmazóra.

Koldulásra csiptek meg. — Hogy mer maga engedély nélkül koldulni? kiált rá elég hangosan a fogalmazó.

A kaftános atyafi még jobban megijed, reszket s látszik, hogy küzködik a mondani-valón. Árpád zengzetes nyelvét ugyanis nem az ő ősei beszélték.

— Bizo Iste, nagyságos, én nem koldik. Soll ih lébhen.

S elkezd esküdözni tovább a világ leglenygelzsídsóbb jargonjával.

Alig tudtak lecsendesíteni.

Végre is Erdélyi fogalmazó kimondta a szentenciát, a mely szerint az atyafi, mint foglalkozás nélküli csavargó, — eltolonczolandó.

Alig tudták vele az ítéletet megértetni s csak akkor örült meg mikor értesült, hogy ingyen utazhat új hazájába, valamelyik piszkos ruthén faluba.

*** Haza ment meghalni.** Szerelmi család érte N. Sarolta cseledeleányt, ki Buttykai Menyhertnél szolgált. Elhatározta, hogy ő nem él tovább s ezt az elhatározását egy érzékeny hangú levelelben a háziakkal is tudatván, eltűnt hazulról. Gazdája a rendőrségnél tett jelentést, de az nem tudott az öngyilkos jelölt nyomára akadni. Végre kiderült, hogy a Sarolta leányzó a falujába, szüleihez ment s még egyáltalában semmi bajja sincs. Valószínűleg az öngyilkossághoz gyűjti odahaza a testi erőt.

*** A szentesi adóhivatal órái.** A szentesi adóhivatal kaszáját — mint a debreczeni rendőrségnek tavira oztak — ismeretlen tettesek feltörték s vagy száz darab litarbe helyezett órat elemeletek. — Eddig annyi óra volt a szentesi kiadóhivatalban, hogy az idő álasát mindenki tudta, most pedig csak egy fali óra ketyeg, s buslakodik ellopott kollegai után. Ez a dolog humoros oldala. De nagyon komoly az, hogy már nincs mit árverelni, mert a lefoglalt órák tudja az ég kinek a zsebében ketyegnek.

*** Sima Ferencz viselt dolgai.** Ilyen című röpírat érkezett ma szerkesztőségünkbe. Írója Brutus, bizonyára Vadnaya egyik csatlósa, ki tisztességet és zülust Zimándi kollégájától tanulhatott. Mi nem vagyunk Sima Ferencznek feltétlen bámulója de az olyan támadásokat, mint Brutus — valószínűleg megrendelésre készült — röpírat a legnagyobb mértékben elítéljük. Sima Ferencz van okuk gyűlölni a csongrádi korrupt rendszer élősdiinek, de védekezniök nem muszáj ilyen galád módon, mely nemcsak Simával, de bárkivel szemben is elítélendő. Vegye tudomásul Brutus ur, hogy röpíratat tűzbe dobtuk s efféle küldeményeire nem reflektálunk.

*** Lindner ur újabb szereplése.** Tegnap számunkban megemlékeztünk Lindner ur legújabb szerepléséről a nagyszabeni Teutsch szobor leleplezési ünnepe alkalmából, amikor is Lindner ur újra jónak látta német nyelven szónokolni. Hirünkben úgy tüntettük fel a dolgot, mintha Lindner ur a kolozsvári egyetem nevében beszélt volna. Erre vonatkozólag a kolozsvári »Ellenzék« az egyetem rectorától a következő helyreigazítást vette:

A kolozsvári Ferencz József tudományegyetem tanácsa részéről a Teutsch-szobor leleplezésének ünnepélyére egyetemi képviselőül kiküldött tanácsstag az egyetem rectornak bejelentvén, hogy közbejött akadály miatt az elvállalt megbízatásának eleget nem tehet, üdvözlétem tiszteletteljes kifejezése mellett azonnal értesíttem az erdélyrészi ág. ev. egyházkerület igazgató tanácsát, hogy egyetemünk azon ünnepélyen képviselve nem lesz.

Nagyságos dr. Lindner Gusztáv tudományegyetemi nyilv. rendes tanár ur ennel fogva azon ünnepélyen csak magán ember minőségében jelenhetett meg.

Kolozsvárt, 1899. aug. 23.
Hivatalos tisztelettel
Terner Adolf,
e. i. rector.

*** Iskolai beiratások az ág. ev. iskolánál.** Tisztelettel értesítjük a szülőket s a t. közönséget, hogy egyházunk elemi iskolájában a beiratások az 1899—900. évre szept. hó 1—2 és 4. napján d. e. 9—12-ig, d. u. 3—5-ig az iskola helyiségében történnek. Azon gyermekek, a kik az I. osztályba jelentkeznek, tartoznak előmutatni himlőoltási

bizonyítványukat. Együttal figyelmeztetjük a szülőket, hogy a félévi tandíj beirataskor fizetendő. Az iskolai év ünnepélyes megnyitása szept. 5-én fog megtartatni. Debreczen, 1899. aug. 24. A z i s k o l a s z é k.

*** Értesítés.** A debreczeni izr. hitközség t. tagjai ezennel értesítetnek, hogy úgy a nagy templomban, mint a Simonffy utcza i m a h á z b a n levő imaképek 1899 augusztus hó 27-ikétől kezdődőleg naponként d. e. 10—12-ig es d. u. 3—5-ig a Deak-Ferencz utczai templomepületben ülésező bizottságnál berbe vehetők. A régi bérlők elsőbbségi jogai a berbeadás első két napján t. i. folyó h 27 es 28-an tartatnak fenn, mely idő alatt a jegyek az elsőbbségi jog különben elvesztése mellett kivált ndók. A teljesen kifizetett imaképekről szóló jegyek a tulajdonosoknak a hitk. eljárási által kézbesítetni fognak, ellenben a meg ki nem fizetett imaképek jegyei az esedékes részletek és kamatok befizetése után, Weisz Sandor hitk. pénztáros ural átvehetők, ugyanott vehetők át a kölcsönös segélyzői könyvek alapján vett imaképek jegyei is, ha a tulajdonosok a könyvecskéik előmu atasával a f. e. 34-ik hetig történt befizetést igazolják. Különös nyomattékkal figyelmeztetnek a t. tagok, hogy a főünnepek alkalmával a tempomba jegy nélkül való belépés, vagy egy imaszeknek 2 egyen által elfoglalása a leg-zigorubban meg fog akadályoztatni. Debreczen, 1899, aug. 23. Az előjáróság.

*** Az iparosok nyugdíja.** A kisiparosok régóta hangoztatják, hogy nyugdíjajapot kellene teremteni, hogy az előregedett iparosoknak nyugdíja legyen. A dolgot most az országos iparegyesület vette kezébe Matlekovics Sandor kezdeményezésére. Matlekovics Sandor indítványára mindenekelőtt megállapítják egy az iparosok számára létesítendő nyugdíj rendszer matematikai alapját, azaz, hogy mennyi befizetés mellett, milyen részvétellel, milyen esetben és mennyi nyugdíj adható. — Továbbá megteremtik ezeken az alapokon a biztosító szövetkezetet, illetőleg annyi tagot szereznek, amennyivel a kiszámított matematikai alapon a nyugdíj pénzár megindulhat. Az országos iparegyesület legutóbbi ülésén Matlekovics Sandor ur javaslatára el is határozta mindjárt, hogy megkeresi az első magyar általános biztosító társaságot egy szövetkezeti alapon létesítendő nyugdíjintézet tervezetének elkészítésére.

*** Két új törvényjavaslat.** A belügym. a nyári szünetét felhasználva arra, hogy a munkáskérdés megoldását előkészítse. E tekintetben két új törvényjavaslatot készített, a melyek az őzi ülészak legfontosabb tárgyát fogja képezni. A gazdákat rendkívül érdeklő két törvényjavaslat egyike: a munkás közvetítéséről, a másik a cséplő vállalkozók szerződéséről szól. A tervezetet az O. M. G. E. biralata alá bocsátja a belügyminiszter.

*** Jelmezes táncpróba.** 1899. évi szeptember hó 3-án, azaz vasárnap, a »Korona« című táncerebben, táncztanítási bevégezése alkalmából két helybeli zenekar közreműködésével zárfkörű jelmezes táncpróbát rendez Schaf J., táncztanító. Próba kezdete 8 órakor. — Táncz kezdete 9 órakor Belépti-díj személynként 80 kr.

*** Időjárás.** Az orsz. meteorologiai intézet 1899 aug. 23-iki jelentése: Az idő az ország nagy részén száraz, a déli és délkeleti határmegyékben azonban boros és esős. Egyes helyeken szokatlanul bő eső esett. A hőmérséklet nem igen változott. 1—5 mm esett: Árvaváralja, Pécs, Temesvár, Késmárk, Kolozsvár; 6 mm.: Zombolya es Nagy-Szeben; 33 mm.: Drenkova; 67 mm.: Botfalva.

*** Lapunk szerkesztősége, kiadóhivatala és a Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdája az Ipar és Kereskedelmi bank, piacutca 49. számú házában, a főpostával szemben helyeztetett át.**

*** A fogorvos és a varrógép.** Budapesti tudóitónk írja: Salzbürger Józsefnének három gyermekén és beteg férjén kívül nincs egyebe. Valami kis holmija és egy varrógépe

is volna, csak hogy azt lefogta a házi ur házbér fejében. A beteg ember valamikor tanító volt, most koldus. Még nem alamizsnát kéreget, hanem keresetet. Ajtóról-ajtóra vászorong és munkát koldul, az asszony három gyermekevel, az egyik még szopós, ugyanilyen járatban van. Nem lehetek odahaza, a mikor a háziur lezárta a lakásuk ajtaját. Kenyerért jártak az utcákat. A mikor este hazaértek, azt látták, hogy már nem hazajöttek. A háziur, a ki máskülönbben ismert fogorvos és több háznak tulajdonosa, azonkívül filantropikus egyesületek tagja, az ajtót becsukatta, a holmit, fej alá való vánkost, meg a varrógépet is, a mely egy-két fogost mégis csak megteremtethetne, zálogba fogta. Jussa volt hozzá. Az rt háziur, hogy a házbért megfizessek neki. Semmi köze hozzá, ha a hátralékos szegény asszony három éhes gyerekével nekimegy a halálnak. Darwin is azt mondta, hogy a csak az éjen, a ki meg tud élni. Pedig Darwin tudós volt, s még nem is házi ur. Hanem a szegényasszony nem látta Darwin könyvet, csakis három kis gyereket látja, s azt tartja, hogy annak a három kicsikének kár még elpusztulni. Talán akad néhány olyan könyörültes ember, a ki szintén ezt tartja. Olyan, a kinek a gyökerének van mit ennie, s a kinek nem az utca a hajléka. Olyan, a ki nem annyira orthodox darwinista, mint a fogorvos ur. A szegény anyát három gyermekesül, rettenetes nyomorúságával a Hajcsár-ut 185. számú házában az I. emeleten 15. szám alatt megtalálhatják. Egy másik szegény ember néhány hatosnyi házbért hálóbélyeg adott a boldogtalan népek. Pedig semmit sem foglalhat le, ha az a pár hatos nem kerül meg.

* **Elveszett** egy csomó B. U. belyegű 25 drbot tartalmazó kölcson zsák. A szives megtaláló kéreik azt az első kerületi kapitányságnál átadni.

* **Eladó lepke gyűtemény.** Egy szépen rendezett, faladában elhelyezett gyönyörű szép lepke gyűtemény jutányos árban eladó. Cím a kiadóhivatalban.

A kereskedelmi kamarák kongresszusa.

(Saját tudósítónktól.)

Nagyvárad, aug. 23.

Nagyváradon ma délelőtti nyitották meg az országos kereskedelmi kamaráknak kongresszusát, melyben majdnem valamennyi kamara képviseltette magát.

A kongresszusi Janki József elnök nyitotta meg azzal hogy hatalmas beszédben üdvözölte a megjelenteket és higgadt buzgóságot kívánt a kongresszus tagjainak a tárgyalások folytatására, hogy azok eredményesek és célhozvezetősek legyenek.

A kongresszusi delegátusok nevében Kristyori János, az aradi ipartestület elnöke mondott köszönetet a szives fogadtatásért.

Ezután Deil Jenő tesz jelentést a IV. kamarai kongresszus határozatainak érvényesítéséről, a mennyiben előterjeszti, hogy azok értelmében kérelmet intéztek a kereskedelmi miniszterhez, hogy korlátozza a fogyasztási szövetkezetek visszaéléseit, mert azok azzal, hogy nyílt üzletekben árusítanak, tönkreteszik a kiskereskedelmet. A kongresszus ezután újabb, ugyanezt célzó kérelem felterjesztésével a soproni kereskedelmi kamarát ujjal megbizta.

Tárgyalás alá vette azután a kongresszus Kulinyi Zsigmondnak, a szegedi keresk. kamar titkáranak amaz indítványát, mely szerint 500 frt pályadíj üzessék ki a szakirodalmi és tanulmányi alpból egy olyan szakmunkára, mely a kisipar visszaesésének okairól és jövő fejlődéséről értekezik.

Ezután 300 frt ösztöndíjat szavaztak meg Szavai Gyula győri kereskedelmi és iparkamarai titkáruak, hogy tanulmányura indulhasson a fiade fia kongresszusra.

Kulinyi Zsigmond az iránt tesz előterjesztést, hogy igyekezzenek a kongresszus odahatni, hogy a katonai felszerelési élelmiszer szállításokban a kisipar minél nagyobb mértékben részesedjék. Ramutat arra, hogy a kisipar annál erő-

sebben állhat ellent a szocialista izgatásoknak, minél nagyobb mértékben részesül a kormány részéről anyagi támogatásban. Németországunk bölcs politikája, ugymond már régen deczen ralizálja a katonai szállásokat s a kis iparosok is nyújtanak kellő biztosítékot, ha szövetkezekké tömörülnek — indítványozza tehát, hogy a kongresszus intézzen kérelmet a kormányhoz, hogy eszközölje ki a katonai szállításokat a kisipari szövetkezetek számára.

Az indítvány felett élénk vita támad, melynek során Kuynis Gyula azt fejtegeti, hogy a szállítási feltételek igen szigorúak, — a kamarák tehát hasznának oda, hogy a pályázati feltételeket kidolgozó bizottságba képviselőjüket elküldhessék. Kulinyi indítványát azután a kongresszus elfogadja és elhatározza, hogy a fölterjesztést minstre-deputáció vigye a miniszterhoz s a fölterjesztés támogatására fölkéri a pár köröket és az Országos Ipar-egyesületet.

Igen kedvező hatást keltett, hogy Smoguina titkár, bár magyar nem tud, javaslatot magyarul olvasta föl. Ezért zajosan megéljeneztek. A zenggi kamara a javaslat elfogadása ellen a horvátok nevében tiltakozik s a vasutat a zenggi kikötő számára reklamálja de a kongresszus egyhangulag teszi magáéva a fumei kamara indítványát, és elhatározza, hogy a kereskedelemügyi minisztert fölkéri a vasut kiépítésére.

Zárai Karoly (Pécs) a hazai gyára'apítások biralatát terjeszti elő, Steiner Karoly (Temesvár) a kisiparosok váságaról szólva, példaképpen fölemlíti a délmagyarországi iparszövetkezetek alakítását, melyeket igen kívánatosoknak tart.

Zárai végül indítványt tesz a zálogházak államosítása tárgyába.

A kongresszusi a kereskedelmi miniszter képviselőjében Sztéryni miniszteri tanácsos táviratilag üdvözölte, melyért az értekezlet köszönetet mondott s ezt egy üdvözölő iratban fogja tolmácsolni.

A kongresszus tárgyalásai után a Püspökfürdőben fenyves ebéd volt, melyen számos, lelkes felköszöntő hangzott el.

Debreczenből Király Ferencz dr. országgyűlési képviselő és Grünvald József kamarai másodtitkár vett részt a kongresszuson.

A rennesi bíróság.

(Párisi levél.)

Debreczen, aug. 23.

A rennesi Liceum tárgyaló termében nap-nap után kihallgatnak egy sereg tanut s ha a jelek nem csalnak, a tárgyalás még néhány hétig, talán hónapokig is elhúzódik.

A szenzációs pörnek anyaga napról-napra óriás módon megnövekedik s vele együtt annak a hét birónak a felelőssége is, a ki annyi ellentmondó vallomás közül az igazságot van hivatva földeríteni.

Ezt lehetetlenség megmondani, csakis azt lehet látni, hogy hogyan viselkednek tárgyalás közben.

A bíróság elnöke, Jonaust ezredes, fölváltva barátságos vagy szigorú, jóakaró vagy nyers. Öreg katona-ember, hosszú, lekonyuló fehér bajusszal. Az orrán csiptetőt visel, úgy látszik, hogy az egész dolgot igen komplikálnak, de mindenekfelett roppant hosszadalmasnak találja, és mivel nehéz helyzetében mégis meg kell őriznie tekintélyét, azt teszi, a mikor nem tudja bizonyosan, hogy járjon el: tudniuk goromba.

Legbalról a katonai bíróság emelvényén egy kapitány ül, a ki nem nagyon barátságos arcú az a világba. Ha nem volna rajta egyenruha, legföljebb altisztnek lehetne tartani. Hegyes fekete szakála van, olyan arca a milyet francia csatáképen lehet látni.

Jobbra tőle egy kis parancsnok ül, rövid nyakú emberke, az orran csiptetővel. Bár vörösös bajusza van, nem igen katonas a külseje. Inkább valami postatisztnek vagy tanítónak látszik.

Mellette ül Brogniart alezredes, a ki, úgy látszik, szellemileg feje az egész bíróságnak. Roppant figyelemmel hallgatja az összes tanuvalomásokat és meglátszik rajta, hogy meg akarja tudni az igazságot. A pör előtt bizonyára meg volt győződve Dreyfus bűnösségéről s talán tudtán kivül is befolyásolja a tábornok-hadügyminiszterek vallomásai de ártatlan akar lenni minden áron, annyi bizonyos. Sokat jegyez és kérdéseket intéz a tanukhoz.

Az elnöktől jobbra egy parancsnok ül, a ki némileg hasonlít Dreyfushoz. Úgy látszik, hogy ő is figyel, de megesküdi rá nem lehetne. Arra keskeny orra kissé vörösös, csiptetőt visel s haja kopaszra van nyírva.

Mellette egy kapitány ül, feketeszakállas sötét arcú ember s kissé odább egy hozzá hasonló kapitány a ki azonban, a mint a tanukhoz intézett sok kérdése bizonyítja szintén sokat akar tudni.

Annai bizonyos, hogy még egy hónappal ezelőtt mind a helen Dreyfus-ellenesek voltak. Ki tudná megmondani, hogy azóta megváltozott-e egyiknek vagy másiknak a fölfogása?..

Színház.

A színházi zenekar. Már a mult szüniidényben fogla kozott Komjáthy János igazgató azzal a tervvel, hogy a katonazenekar helyett saját zenekart szervezzen. Ez a terv azonban meghiúsult s a katonazenekar működött. Mint most jó forrásból értesülünk, Komjáthy tervét a most következő szüni-szezonban megvalósítja. Huszonhat tagu állandó zenekart szervezett, mely már októberben játszani fog a színházban. A zenekar szervezése s fenntartása 300 forinttal több költségbe kerül, mint a katonazenekaré. A katonazenekar fenntartása havonként 600 frba került, míg a most szervezett zenekar 900 frba fog kerülni.

IRODALOM.

Az igazsáért! Ezt a jelszót irta zászlajára a «Reggeli Ujság» szerkesztősége. Három évi fennállása alatt a «Reggeli Ujság», a mely a legolcsóbb politikai napilap, eddig is ezt az irányt követte. Partoktól teljesen függetlenül egyaránt megmondja véleményét a kormánnyal vagy az ellenzékkel szemben. Mutatja ezt a közelmúltban lezajlott Hentzi-emlék bezsentalési ünnepelye ellen való erős állásfoglalása, a melyet pedig a napi sajtó legnagyobb része oly előszeretettel hallgatott ag on. Társadalmi és művészeti eseményeket tárgyaló rovatai, objectiv s a tréberséget kérlelhetetlenül üldöző közleményeivel és cikkeivel eddig is sok elismerést vívta ki. Regényei, tárcái előkelő írók legérdekesebb munkái. Közgazdasági irányban az erők kiegyenlítését tartja szem előtt és mert épen itt van legnagyobb szükség a korrupció üldözésére, nem egyszer harcot vívott már az igazsáért. — Hirdetésainak gyorsasága mellett arra fektet főszólyt, hogy azok megbizhatók, igazak legyenek. A «Reggeli Ujság» 8 oldal tartalommal jelenik meg és előfizetési ára: Videkre postán küldve: egy hónapra 50 kr., negyedévre 1 frt 60 kr., egész évre 6 frt. Budapestén házhoz hordva: egy hónapra 30 kr. — A «Reggeli Ujság» szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, VIII., József-körut 19.

Törvénytörés.

§ **A rehabilitált ügyvéd.** 1895 áprilisában a fővárosi sajtót az a hír jarta, hogy Harsányi Albert breckai (Bosznia) ügyvéd házassági szedélgéssel Kállay Beni közös pénzügyminiszter családjától 50.000 forintot calt ki s aztán megszökött. E hírek szerint Harsányi Kállayné kárara 50.000 frtot sikasztott és e miatt a d. tuzlai ügyészség Hajdu-Dorogon elfogadta s a debr. törvénytörés vizsgálóbírájának adta át. A fölmerült vadak alapján tényleg megindított vizsgálatot

a zombori törvényszék 1898. novemberében megszüntette, mert a Harsányi ellen emelt vádak alaptalanoknak bizonyultak. Ezt a büntető végzés helybenhagyta a szegedi tabla is, mire a múltkoriban a Curia foglalkozott az ügygel, amely a törvényszék megszüntető végzése helybenhagyásával a fölmerült vádakkal szemben rehabilitálta a meghurczolt ügyvédet.

KÖZGAZDASÁG.

A szegedi mezőgazdasági kiállítás.
A szegedi mezőgazdasági országos kiállítás összes épületei már elkészültek és a kiállítási tárgyak is nagy tömegben érkeznek. A házi- és gazdasági ipar díszes pavilonját a kiállítási tárgyak nagy sokasága miatt jóval nagyobbítani kell. Széll Kálmán miniszterelnöktől a kiállítás elnökségéhez értesítés érkezett, hogy a kiállítást ő is megátogatja. A kiállítás iránt országszerte fokozódik az érdeklődés s a legtávolabbi megyékből is egyre érkeznek bejelentések csoportosan történő látogatásokról. A temesvári hadtest parancsnokság a hatóság kérelmére nagy mennyiségű kalonagyat bocsátott az elszállásoló bizottság rendelkezésére.

Sertés vásár.

Kőbányai sertés piac. Aug. 23. Magyar elsőrendű Öreg nehéz (páronként 400 kgm felüli — kr. Közép p. 300—400 kg. sulyban — kr. 320 kilog sulyban) Fiatal közép (páronként 251—320 kg. 42—43 kr. Fiatal könnyű páronként 240 kg. sulyban 44—45 krig. Szerbiai: Nehéz p. 260 kg. f. sulyban 43—43 1/2 krig.

Sertés létszám: 1899. évi Auguszt. hó 21. napján volt készlet 42.670 darab, aug. 22. felhajtott — drb. 1899 aug. 22-en elszállított 453 db. 23-ére maradt 42217 db. A hizott sertésüzlet irányzata változatlan.

Budapesti gabonatözsde.

Aug. 22.

A készaruüzlet hivatalos árjegyzései a következők:

Búza	kilo	Ar 100 klg.		100 kilogramm	
		frtől	frtíg	frtől	frtíg
Bánsági	76	8.25	8.40	80	08.65—08.80
"	77	8.45	08.60	81	08.75—00.00
"	78	08.55	08.70	82	—
Tiszavidéki	79	08.90	08.80	—	—08.95
"	76	8.25	8.40	80	08.65—0.00
"	77	8.45	8.90	81	08.75—00.00
Pestvidéki	78	08.55	08.70	82	—08.85
"	79	08.90	08.80	—	08.55—00.00
"	79	8.15	8.30	80	—
Fehérmegyei	76	8.35	8.50	81	08.65—00.20
"	78	8.45	8.60	82	—
"	79	08.55	08.65	—	—
Bácskai	76	0.00	00.00	50	—
"	77	0.00	0.00	81	00.00—00.00
"	78	0.00	00.00	82	00.00—00.00
Északmag.	79	0.00	—	—	—
"	78	—	—	80	—
"	79	—	—	81	—

	Min. hekt.-ben	Arkilogram
R. zs elsőrendű	uj 70—72	6.55 6.65
" másodrendű	—	6.45 6.55
Árpa takarmánynak	60—62	5.80 5.90
" égetni való	62—64	5.40 5.90
" serfözdei	64—66	9.60 7.00
Zab	39—41	5.80 6.00
Tengeri búsaági	uj	4.60 4.85
" más nemű	—	0.00 0.00
Reggeli	—	11.30 11.80
Répcze búsaági	—	4.15 4.45
Köles	—	—

CSARNOK.

Nem fog elzúlleni...

— Folyt. és vége. —

Ádám odahozta az egy pár nyurga pohárkát és a két jóbarát ki-ki kezébe vette a magáét, miközben egy belső ösztöntől indítva, mindketten lassan és óvatosan felemelkedtek, hogy egymás egészségére igyanak.

— Egészségedre bratyikám! ...

Az innen oldalon levő ajtó ugya ekkor lassan és könnyedén kitarult s a függöny mögül egy furcsa pár libbent a ká éháza.

Az asszony egy leuge járásu, feltűnően szép fiatal menyecske, kissé fáradt szemekkel és egyébként üde, hamvas arczán, bizonyos fásult eleganciával, elsőnek lépett be. Férje egy hizásnak indult, vörösképű, vszint feltűnően csunya és groteszk vidéki gavallér, nyommon követte. A ruhája szürke tónusát, valán egy szíjjon átvetve, barna látszótok élénkítette. Látszólag kirándulásra készültek.

— A! szolgálja kezeit csokolom! — kiáltotta harány hangon Ádám, ki a tizenkét órai egyhuzamban tett éjjeli szolgálat daczara utólréhetetlen volt az előzékenységben, és mélyen meghajolt. Ugy látzik, megjegyezték rólok, hogy a fogadóban laknak.

— Gyöngybarmat! — szólalt meg a sarokból váratlanul Hadasi, ki a nagy üdvözlésre éppen abba a pillanatban nyitotta ki a szemét és az ujjonnan érkezett pár felé biczentett.

— Dobó odanézett.

A rá következő pillanatban ajkait mintha mondani akarna valamit, szétoyította. Jó másodperc telt azonban bele, míg elfojtott hangon egy szót, vagyis inkább csak egy nagyjelentőségű hangot ki tudott ejteni.

— A!?

A másik perczen a riporter, ki hihetőleg vissza akarta tartani valamitől, egy kézmozdulattal gyöngéden elhárítva magától, egy lépést tett a különös pár felé.

Egyik kezében a cognacot tartotta, míg baljával gomblyukában, a hervadt szegfű után kezdett kotorászni.

— A... a! Igen örülök kedves...

Szerencsésen kivette a frakkból a szegfűvet és egy végtelenül udvarias bókajtás kíséretében az asszonyka felé nyújtotta.

Másik kezében a cognacos pohár ugyanekkor megbillent és egy kicsit végigömlött a fehér frakk melényén.

A kassza csillaga kíváncsian hajolt előre a trónjában.

A többi vendégek, kik már mindenféle javában reggeliztek, érdeklődve pillantottak fel a kávéfűdősárról, vagy az ujságból, a mit ép olvastak.

A látszóvesz ur, a vörös, dühösen nézte végig a tegnapi művészestély hősét, ki pedig a legnyájasabb kézmozdulattal döfölte a szegfűt a menyecske felé.

— Igen örülök, kedves...

Itt kissé megakadt.

— Kedv... Br... br...

A pinczér hamar előhívott egy fiakkert. A riporternek közben sikerült hátulról orvui beleakaszkodnia a Dobó karjába, ki a másik perczen még az elrobogó kocsiból is egészen barátságosan integetett be a kávéház ablakán a pinczérnek közt halalsápadtan álló bárónénak, hogy:

— I—gen örülök.

Dobokay grófnénál igen vidám estélylyé fejlődött ki a másnapi recepció. A tegnapi művész-est krémje találkozott nála és megismételtek az előadást. A hangulat batarozottan emelkedettebb volt, mint tegnap; a társaság egészen entre nous volt. Dobó Mike volt az egyetlen, a kit a külső világból meghívott a grófnő; a szerzőt tudniillik, ki igen kellemes embernek bizonyult, nem akarták nélkülözni.

Dobó Mikén nyoma sem volt már a tizenöt cognacnak. Medve erős ember volt ez a fiu, a mi mást mekölt volna, csak erőgyűjtő tornaszamba ment nála ez a kicsapongás. A szellemén sem látszott semmi kimerültség; ügyes, okos ötletű és fordultatos volt minden szava, az urakat épen úgy elragadta, mint a hölgyeket. Dobokayné kétszer is megköszönte neki, hogy olyan szeretetreméltóan fáradt a jó hangulat érdekében és mind a kétszer gyöngéden megsoritotta a kezét. Kár, hogy a negyven körül jár — gondolta Dobokay — de azért mind a kétszer bosszút és nagyot csókolt a puha és fehér kezen.

Mikor erről a kitűnően sikerült estről hazamentek, a lépcsőn két ur kapaszkodott a Mike karjába. Új barátjai közül ezek voltak hozzá a legkedvesebbek, egész éjszaka nagyokat nevettek a tréfáin és tenek szólították:

Most is így szólta hozzá:

— Velünk kell jönnöd pajtás... egy kis beszédünk van veled.

Dobó Mike velük ment és — nem is jött többre vissza. A baró tudniillik, ki a cognac-jelenetet nem találta olyan könnyen elfeledhetőnek, mint a hogy azt Dobó Mike elfeledte, másnap reggel 9 órakor a Csepel-sziget ama bizonyos kis tisztán melbe lötte a szegény kis részeges irót. Az a barátságos két ur volt a segédje.

— Mondjátok meg Irénnek... nyögte a boldogtalan sápadó arczcal és véres habbal az ajkán — mondjátok meg neki, hogy a nevével ha tam meg és nem zülöttem el...

Zsoldos László.

Szerkesztői üzenetek.

Virágszállak: nem üti meg a mértékünket.

Paragrarus Menyhért: izetlen vicczeket nem közlünk. Beszútotjuk önt is, meg Koppi urat is, mielőtt viccz utra indulnának.

Noviczius poéta: Ön így végzi versét:

Tilos lévén a szerelmünk

A rózsámmal e-telefele

Talalkozom a temetőben...

Nem csak megtenni az ilyet, de versben megírni is rendőri-tilos. — A mint tudni tetszik, volt már erre eset, nem is olyan régen.

F. P. N. Varad. Kozma Izor soha sem volt lapunk munka társa. Csodálatos a bátorságuk ezeknek a Nagy Jenő-féle szédelő énekes vigéczeknek, hogy mindenáron munkatársak szeretnének lenni. Az ilyen Papakozsa-alakokat át kell adni a rendőrségnek.

Laczi: Hja ez régi igazság! A ki szerencsés a szerelemben, szerecsétlen a kalaberben. Plane ha mindkét veszélyes játékban bal felé oszt!

Többeknek: Költeményeket csak ismert poétától közlünk, ne tessék fáradni a beküldéssel.

valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem: 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos kockázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból Privát-fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhöz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés.

Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárjai, Zürichben

(cs. és kir. udvari szállító).

Selyem-damasztok 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként és selyem-brocatok — saját gyáraimból

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

 KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

 nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Evi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

 reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

 igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.